

EEN NOORDZEEKRAB VERLIEST HAAR EIEREN door B. Entrop.

Bij de paring worden krabbenwijfjes door de mannetjes bevrucht, maar zij zijn dan nog niet in het bezit van eieren. Dit houdt dus in dat de wijfjes gedurende enige tijd de mannelijke spermatozoïden (zaadcellen) moeten bewaren om dan later, wanneer de eiafzetting plaats heeft, zelf de eieren te bevruchten. Dit afzetten van de eieren gebeurt nadat het wijfje zich in de zandbodem heeft ingegraven.

Onder het achterlijfsschild monden twee oviducten (eileiders) uit. Dit is erg praktisch omdat ook de bevruchte eieren aan de haren van de achterlijfspoten onder het achterlijfsschild bevestigd worden.

De tijd tussen de paring en het afzetten van de eieren kan bij de Strandkrab - *Carcinus maenas* (L.) wel 1½—4½ maand bedragen.

Deze beide wetenswaardigheden werden bewaarheid door een wijfje Noordzeekrab - *Cancer pagurus* L. dat met enkele andere zeedieren in een asbestbeton aquarium was ondergebracht. Op een morgen bij de inspectie van mijn aquaria ontdekte ik de krab in de hoek van het aquarium. Het dier zat temidden van een griesmeelachtige oranje-gele massa, die over een groot deel van de bodem uitgespreid lag. In het aquarium was geen zandbodem aanwezig. In de afgelopen nacht had het dier zich willen ingraven in de bodem, maar dat gaat nu eenmaal moeilijk in een betonnen aquarium! De eieren waren uit de oviducten te voorschijn gekomen, en hadden nu de kans om vrij weg te warrelen, omdat geen zandlaag het dier tijdens de eierproductie had omgeven.

Aangezien de krab reeds enkele maanden in het aquarium vertoefde, zonder dat een mannelijke partner aanwezig was, moet de paring dus ook reeds geruime tijd eerder hebben plaats gevonden.